

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/62/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320010407
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4320010407.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného S. P. a spol., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, 2 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o odvolaniach obžalovaného S. P. a obžalovaného U. S., podaných proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 10.06.2021, sp. zn. 4T/51/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre, dňa 09. novembra 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolania

obžalovaného S. P., narodeného XX.XX.XXXX a

obžalovaného U. S., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a,

pretože zistil, že nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Levice uznal obžalovaných S. P. a U. S. vinných z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, spáchaných v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, na skutkovom základe, že

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX h v F. na ulici S. fyzicky napadli I. K., narodeného XX.XX.XXXX tak, že po príchode k nemu na neho S. P. začal kričať, že : čo si dosratý, si nejaký drzý, poď sa biť“, pričom mu U. S. dvakrát dal hlavičku do čela a udrel päťou do ľavej spánkovej časti hlavy, následne sa poškodený začal brániť a U. S. chytil pod krk, pričom ho S. P. udrel päťou do oblasti tváre jeden krát z pravej strany, čím poškodenému I. K. spôsobili dvojitú zlomeninu sánky s posunom úlomkov s primeranou dobou liečby a prípadnej práceneschopnosti v trvaní do 6 týždňov.

Pre tieto trestné činy bol obom obžalovaným za identických podmienok, teda podľa § 156 odsek 2 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno d/, j/ Trestného zákona, a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona uložený zhodný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov, ktorý im bol podmienene odložený na skúšobnú dobu zhodnú u oboch obžalovaných v trvaní dvanásť mesiacov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, obom obžalovaným bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej V. T. S., a.s., škodu v sume 3 579,68 eur a poškodenej X. C.kodu v sume 2 128 eur.

Proti tomuto rozsudku podali obaja obžalovaní ihneď po jeho vyhlásení odvolanie, ktoré následne zdôvodnili.

Obžalovaný S. P. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Tibora Sojku tým, že pred rozhodnutím v merite veci sa súd I. stupňa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie v predmetnej veci.

Nebol produkovaný žiaden dôkaz okrem výpovede poškodeného, ktorý by ho usvedčil zo spáchaného činu.

K určitému konfliktu medzi poškodeným a ním došlo, avšak obžalovaný P. sa iba bránil.

Spochybnil výpoveď poškodeného, ktorý uvádza rozdielne skutočnosti o skutku.

Záverom navrhol napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, c/, f/ Trestného poriadku, a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Na verejnom zasadnutí obhajca zotrval na svojej argumentácii a obžalovaný S. P. sa k tomuto prednesu pripojil.

Obžalovaný U. S. sám zdôvodnil odvolanie tým, že nesúhlasí s povinnosťou zaplata škody zdravotnej poisťovni a poškodenému. Poškodeného sa nedotkol, on útočil proti obom páchatelom.

Pred odvolacím súdom vyhlásil, že sa cíti byť nevinný, pretože nič nespáchal.

Prokurátorka krajskej prokuratúry zhodnotila napadnutý rozsudok ako zákonný a správny. Súd I. stupňa podľa nej dostatočne zistil skutkový stav veci a jednotlivé dôkazy aj zákonným spôsobom vyhodnotil. Vo vzťahu k odvolacím námietkam odvolateľov zdôraznila, že okrem výpovede poškodeného bola ich vina preukázaná aj ďalšími vykonanými dôkazmi. Aj výrok o treste zhodnotila za zákonný a uložené tresty za primerané. Odvolania oboch obžalovaných navrhla zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací na podklade riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami preskúmal zákonnosť a dôvodnosť výrokov napadnutého rozsudku i konanie, ktoré im predchádzalo, a to i z pohľadu námietok, ktoré neboli odvolaniami uvádzané a ktoré by mohli zakladať dôvodnosť podania dovolania v tejto veci a dospel k záveru, že obe odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že súd I. stupňa vo veci vykonal dokazovanie zákonným spôsobom v rámci základných zásad trestného konania, pri plnom rešpektovaní práv na obhajobu oboch obžalovaných. Vykonané boli všetky dostupné dôkazy, z ktorých bolo možné uskutočniť záver o vine obžalovaných P. i S..

Obaja obžalovaní nepopierali stret s poškodeným v čase i mieste uvádzanom v obžalobe. Opísali však vznik konfliktu tak, že samotný poškodený bol tým, ktorý i keď nevýrazne fyzicky, ale predsa započal kontakt s obžalovaným S.. X. P. sa iba snažil zabrániť bitke medzi poškodeným a obžalovaným S., no poškodený obžalovaného P. udrel do pravej časti hlavy v spánkovej oblasti a následne ho kopol do pravého členka. Neďaleko za mostom sa stretli obaja obžalovaní s M. P. - bratom obžalovaného a s A. C.. Títo dvaja svedkovia potvrdili výpovede obžalovaných. Naproti tomu poškodený I. K. opakovane vypovedal, že pri chôdzi z plavárne na S. ulicu prechádzajúc po chodníku pri materskej škôlke stáli štyria chlanci, medzi nimi obaja obžalovaní, i svedkovia M. P. a A. C., pričom obaja obžalovaní predchádzali dvoch svedkov vo vzdialenosti 10 až 15 metrov. S obžalovanými sa najskôr rozprával a potom naňho začali útočiť. Z pohľadu poškodeného bol na ľavej strane obžalovaný P. a na pravej strane obžalovaný S.. Prvý ho udrel obžalovaný S., a to tak, že mu hlavou zasiahol do tváre a nosa a dostal aj pár úderov do spánkovej časti, bránil sa tak, že chytil obžalovaného S. pod krk, a potom dostal úder od obžalovaného P. smerom do spodnej sánky. Z miesta činu utekal k obchodnému domu S. priamo ku kamarátovi F. Z., ktorý spolu so svojim nevlastným otcom ho odviezli domov. Na druhý deň bol na pohotovosti, kde mu zistili zlomenú sánku a musel odísť do Bratislavy, kde ho hospitalizovali. Výpoveď poškodeného v celom rozsahu potvrdil svedok F. Z., ktorý videl na poškodenom krvavé ústa a počul priamo od poškodeného opis, akým spôsobom bol napadnutý oboma obžalovanými. Podľa svedka poškodený nebol ani pod vplyvom alkoholu, či drog.

Do konania bol pribratý znalec odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie a traumatológie, ktorý vypracoval znalecký posudok a konštatoval následok uvádzaný v skutku vo výroku o vine. Znalec sa vyjadril, že

spôsob vzniku zranenia korešponduje s výpoveďou poškodeného. Tento musel byť hospitalizovaný na chirurgii od 21.06.2019 do 25.06.2019 a ďalšie obmedzenia u poškodeného vyplývali nutnosti prijímania tekutej a kašovitej stravy, resp. ochrane zranenia pred mechanickými vplyvmi v trvaní do 6 týždňov. Zranenie poškodeného nezanechalo na tele funkčné a orgánové trvalé následky. Z toho dôvodu znalec vyčíslil bolestné v celkovej sume 2 128 eur.

Znalec sa vo svojich záveroch opieral aj o lekárske správy ošetrojúcej lekárky v Leviciach a lekára z nemocnice v Bratislave.

Z týchto dôkazov súd I. stupňa správne uzavrel, že vina oboch obžalovaných v rozsahu uvádzanom v skutku o vine bola preukázaná nielen subjektívnym opisom daného činu poškodeným, ale i podpornými dôkazmi zo strany svedka Z., lekáorskými správami a znaleckým posudkom.

Na margo obrany obžalovaných je nutné povedať, že poškodený si na mieste činu uvedomoval prítomnosť oboch obžalovaných, ktorí stáli voči nemu i opodiaľ stojacich ďalších dvoch chlapcov, z toho dôvodu nimi uvádzané provokačné konanie zo strany poškodeného nemožno chápať hodnoverne s prihliadnutím aj na fakt, že obaja obžalovaní boli o dva, resp. tri roky starší od poškodeného a zároveň si uvedomovali, že tento poškodený má menej ako 18 rokov, čím v zmysle Trestného zákona bolo potrebné jeho osobu charakterizovať ako chránenú podľa § 139 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 127 odsek 1 Trestného zákona.

Na podklade takto správne konštatovaného skutkového stavu a vzhľadom na fyzický útok oboch obžalovaných na mieste prístupnom verejnosti a následok spôsobenej ujmy na zdraví bolo zákonné, ak súd I. stupňa posúdil konania oboch obžalovaných ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, 2 písmeno a/ Trestného zákona, a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona spáchané v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

Následne súd I. stupňa obom obžalovaným uložil tresty, ako sú vyššie uvedené, pričom vzal do úvahy predchádzajúcu bezúhonnosť oboch obžalovaných i fakt, že čin spáchali vo veku blízkom veku mladistvého a v tejto časti súd I. stupňa pochybil, pretože neprihliadol na to, že podmienkou použitia tejto poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písmeno d/ Trestného zákona, je nielen jej samotný vek, ale ak daný vek mal vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť. Túto skutočnosť v dôvodoch napadnutého rozsudku súd I. stupňa neanalyzoval a preto postup pri rozhodovaní o tejto poľahčujúcej okolnosti nie je preskúmateľný. K náprave v tomto smere však nemohlo zo strany odvolacieho súdu prísť, nakoľko zmena v neprospech oboch obžalovaných bez opravného prostriedku prokurátora nebola možná.

Vymeraný trest v trvaní 12 mesiacov bol určený na samej dolnej hranici trestnej sadzby podľa § 156 odsek 2 Trestného zákona, rovnako i rozsah určenej skúšobnej doby, na ktorú bol výkon trestu odňatia slobody odložený.

Tieto tresty u oboch obžalovaných rešpektujú zásady pre ukladanie trestov v zmysle § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona a majú z pohľadu individuálnej i generálnej prevencie zákonné parametre.

Napokon k adhéznemu rozhodnutiu je treba uviesť, že obom obžalovaným bolo správne uložiť povinnosť nahradiť poškodenej poisťovni vyššie uvedenú sumu, nakoľko táto bola riadne a včas preukázaná.

V prípade poškodeného (nie ako nesprávne uvádza súd I. stupňa poškodenej X. C.) nereflektoval súd I. stupňa na fakt, že matka poškodeného bola zákonnou zástupkyňou v priebehu celého trestného konania. Avšak od momentu dovŕšenia dospelosti poškodeného, t.j. od 21.04.2021, kedy poškodený nadobudol plnú právnu subjektivitu. Preto ak súd I. stupňa rozhodoval rozsudkom 10.06.2021, mal určiť povinnosť úhrady škody v prospech samotného poškodeného a nie jeho matky, ktorá už zákonnou zástupkyňou v danom čase nebola. Aj v tomto prípade odvolací súd nepristúpil k zmene tohto výroku, vzhľadom na absenciu odvolania v tejto časti.

Na podklade týchto skutočností bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.